

## USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

žalobce: **Mgr. F. Š.**, narozený „X“,  
bytem „X“,  
t. č. ve Vazební věznici Praha – Pankrác, Soudní 988/1, 140 57 Praha 4,

proti

žalované: **Vězeňská služba České republiky**,  
se sídlem Soudní 1672/1a, 140 00 Praha 4,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2018, č. j. VS-12059-8/ČJ-2018-8017PR,

takto:

Věc **se postupuje** Městskému soudu v Praze.

### Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhá zrušení rozhodnutí žalované Vězeňské služby České republiky ze dne 17. 7. 2018, č. j. VS-12059-8/ČJ-2018-8017PR, kterým byla odložena žádost žalobce o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), z důvodu nezaplacení úhrady nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání požadovaných informací.
2. Krajský soud se primárně zabýval otázkou své místní příslušnosti. V ust. § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je uvedeno, že nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Podle ust. § 7 odst. 6 věty první s. ř. s. platí, že pokud není soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému.
3. Soud v rámci zkoumání své místní příslušnosti zjistil, že v dané věci měla do práv žalobce svým rozhodnutím ve věci poskytnutí informací dle informačního zákona zasáhnout Vězeňská služba Česká republiky. Přestože žalobce jako žalovanou označil Vězeňskou službu České republiky, Věznici Všechny, tak nicméně platí, že se domáhal poskytnutí informací po Vězeňské službě České republiky jakožto povinném subjektu ve smyslu ust. § 2 odst. 1 informačního zákona. V rozsudku ze dne 26. 9. 2018, č. j. 4 As 269/2018-15 (dostupném na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)), Nejvyšší správní soud přitom dovodil, že věznicím, které jsou dle ust. § 1 odst. 4 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky, organizačními jednotkami Vězeňské služby České republiky, jakožto orgánu státní správy s celostátní působností, žádný zákon nevymezuje v oblasti

poskytování informací podle informačního zákona samostatnou rozhodovací pravomoc. Věznice tedy nemají v této oblasti postavení správního orgánu ve smyslu ust. § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a nelze je tudíž pro účely určení místně příslušného soudu podle ust. § 7 odst. 2 s. ř. s. považovat za správní orgán, který vydal ve věci rozhodnutí v prvním stupni.

4. Soud na základě shora uvedených úvah dospěl k závěru, že správním orgánem, který podle ust. § 7 odst. 2 věta první s. ř. s. zasáhl do práv žalobce svým rozhodnutím o odložení žádosti žalobce o poskytnutí informace, je Vězeňská služba České republiky se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4.
5. K projednání žaloby je proto podle bodu 1 Přílohy č. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, místně příslušným Městský soud v Praze. Na základě shora uvedeného zdejší soud tedy konstatuje, že není místně příslušný a po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému ve smyslu ust. § 7 odst. 6 s. ř. s., jelikož sídlo Vězeňské služby České republiky se nachází v obvodu tohoto soudu.
6. Právě učiněné závěry o postoupení věci Městskému soudu v Praze jsou plně v souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. Nad 99/2018-75, který mj. vyslovil, že „...*(k)rajský soud může podle § 105 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. z vlastní iniciativy zkoumat nedostatek místní příslušnosti jen do doby, než začne jednat ve věci samé, tj. do doby, než při ústním jednání vyzve účastníky k přednesům ve věci. Rozhoduje-li soud bez jednání, může místní příslušnost zkoumat do vydání rozhodnutí ve věci samé. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že místně nepříslušný krajský soud již učinil procesní úkony týkající se vedení řízení či vydal rozhodnutí procesního charakteru, ani doba, která mezitím uplynula od podání žaloby.*“ V předmětné věci nedošlo ke zhojení nedostatku místní nepříslušnosti Krajského soudu v Ústí nad Labem, neboť věc je postupována Městskému soudu v Praze ještě předtím, než začal jednat ve věci samé, a k řízení je tak místně příslušný Městský soud v Praze.

#### Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje

se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 5. února 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.  
předsedkyně senátu